

Uchwała Nr XVIII/190/2004 Rady Miejskiej Starogardu Gdańskiego z dnia 28 kwietnia 2004r.

w sprawie ustalenia wysokości stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego ulic gminnych w granicach administracyjnych miasta Starogard Gdański

Na podstawie art. 18, ust. 2 pkt 15 Ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym / tekst jednolity w Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm. – ostatnia zmiana Dz.U. z 2002r. Nr 153, poz. 1271 / oraz art. 40 ust. 8 Ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych / tekst jednolity w Dz.U. z 2000r. Nr 71, poz. 838 ze zm. – ostatnia zmiana Dz.U. z 2003r. Nr 217, poz. 2124 / Rada Miejska Starogardu Gdańskiego uchwala co następuje:

§ 1

Uchwała określa stawki opłat za zajęcie pasa drogowego ulic gminnych w granicach administracyjnych miasta Starogard Gdański, których zarządcą jest Prezydent Miasta, na cele nie związane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg dotyczące:

- 1) prowadzenia robót w pasie drogowym
- 2) umieszczania w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego
- 3) umieszczania w pasie drogowym obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam
- 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w punktach 1 – 3

§ 2

1. Za zajęcie 1 m² powierzchni pasa drogowego na cele, o których mowa w § 1 pkt 1 i 4 ustala się następujące stawki opłaty za każdy dzień zajęcia:
 - 1) chodników, ścieżek rowerowych oraz jezdni w przypadku zajęcia jej do 20 % szerokości - **0,60 zł**
 - 2) jezdni powyżej 20 % jej szerokości z utrzymaniem przejezdności ulicy - **3,-zł**
 - 3) jezdni w przypadku jej całkowitego zajęcia powodującego nieprzejezdność ulicy - **6,-zł**
 - 4) pozostałych elementów pasa drogowego - **0,30 zł**
2. Stawki określone w ust. 1 pkt 1 – 4 obniża się o 20 % w przypadku zajęcia pasa drogowego bez ingerencji w jego nawierzchnię.
3. Ulga wynikająca z ust. 2 nie ma zastosowania do zajęcia pasa drogowego bez ingerencji w jego nawierzchnię, towarzyszącego bezpośrednio realizacji robót ziemnych tzn. zajęcia spowodowanego składowaniem materiałów i urobku.
4. Stawkę określoną w ust. 1 pkt 3 obniża się dodatkowo o 50 % w przypadku

całkowitego zajęcia jezdni powodującego nieprzejezдноść ulicy w godzinach od 22⁰⁰ do 5⁰⁰. Wyżej wymieniony czasokres zajęcia jest traktowany przy naliczaniu opłat jako 1 dzień .

§ 3

1. Za zajęcie pasa drogowego na cel, o którym mowa w § 1 pkt 2 ustala się roczną stawkę opłaty za 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia w wysokości **12,-zł**.
2. W przypadku umieszczenia urządzenia infrastruktury technicznej nie związanej z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego na drogowym obiekcie inżynierskim ustala się roczną stawkę opłaty za 1 m² powierzchni pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy umieszczanego urządzenia w wysokości **120,-zł**.
3. Stawki określone w ust. 1 i 2 stosuje się do wszystkich urządzeń infrastruktury technicznej nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego za wyjątkiem urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, do których stosuje się stawki zmniejszone o połowę.
4. Roczne stawki opłaty w wysokości określonej w ust. 1 i 2 obejmują pełny rok kalendarzowy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym. Za niepełny rok kalendarzowy wysokość rocznych stawek opłat obliczana jest proporcjonalnie do liczby miesięcy umieszczenia urządzenia w pasie drogowym.

§ 4

Za zajęcie pasa drogowego, o którym mowa w § 1 pkt 3 ustala się następujące stawki opłat za każdy dzień zajęcia 1 m² powierzchni:

- 1) pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy obiektu budowlanego nie związanego z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego - **0,50 zł**
- 2) reklamy:
 - a) świetlnej lub podświetlanej - **4,-zł**
 - b) pozostałych - **2,-zł**

§ 5

Zajęcie pasa drogowego wynikające z § 2 ust. 1, 2 i 3 oraz § 4 przez okres krótszy niż 24 godziny w danym dniu kalendarzowym jest traktowane jak zajęcie pasa drogowego przez 1 dzień.

§ 6

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

§ 8

Do czasu wejścia w życie przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów określających warunki udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego, stosuje się stawki opłat wynikające z przepisów dotychczasowych.

Przewodniczący Rady Miejskiej
Starogardu Gdańskiego

Stefan Milewski

UZASADNIENIE

Uchwała jest wypełnieniem delegacji zawartej w art. 40 ust. 8 Ustawy z dnia 21 marca 1985r. o drogach publicznych (tekst jednolity w Dz.U. z 2000r. Nr 71, poz. 838 ze zm.), zgodnie z którą organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego jest zobowiązany ustalić stawki opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, dla których jest zarządcą. W przypadku naszego miasta dotyczy to ulic kategorii gminnej w granicach administracyjnych miasta. Wejście w życie z dniem 09.12.2003r. istotnych zmian do Ustawy o drogach publicznych, opublikowanych w Dz.U. Nr 200, poz. 1953 z 2003r. znalazło odzwierciedlenie w procedurze dotyczącej zajęć pasów drogowych spowodowanych:

- 1/ prowadzeniem robót
- 2/ umieszczaniem urządzeń infrastruktury technicznej nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego
- 3/ umieszczaniem obiektów budowlanych nie związanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego oraz reklam
- 4/ zajęciem pasów drogowych na prawach wyłączności w celach innych niż w/w.

Do tej pory na terenie całego kraju obowiązywały stawki określone w Rozporządzeniu Rady Ministrów zróżnicowane wg: kategorii dróg, zajmowanych elementów pasa drogowego, procentowej wielkości zajmowanej szerokości jezdni, celowości zajęcia. Nie uległy one żadnym zmianom od 1999r., bowiem w 2002r. uchylono przepis nakazujący ich korygowanie o kwartalny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, wracając tym samym do stawek bazowych.

Obecnie znowelizowana ustawa określa maksymalną wysokość stawek opłat. Górna granica stawki opłaty za jeden dzień zajęcia 1 m² pasa drogowego w celach wymienionych w punktach 1, 3 i 4 wynosi 10,-zł zaś rocznej stawki opłaty za 1 m² pasa drogowego zajętego przez rzut poziomy urządzenia infrastruktury technicznej wymienionego w punkcie 2 wynosi 200,-zł.

Przy ustalaniu stawek opłaty za zajęcie pasa drogowego wzięto pod uwagę następujące kryteria nałożone znowelizowanym przepisem:

- kategorię drogi
- rodzaj elementu zajętego pasa drogowego
- procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni
- rodzaj zajęcia pasa
- rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Kierowano się przede wszystkim względami bezpieczeństwa ruchu drogowego, różnicując stawki w zależności od wpływu zajęcia poszczególnych elementów pasa drogowego na ruch drogowy i jego bezpieczeństwo. Mając na uwadze właśnie względy bezpieczeństwa ruchu zróżnicowano stawki opłaty w zależności od procentowej wielkości zajmowanej szerokości jezdni. Takie zróżnicowanie wynika z uwzględnienia utrudnień w ruchu pojazdów, które wzrasta proporcjonalnie do zajęcia szerokości jezdni i wiąże się z koniecznością wyznaczania objazdów oraz zmianą organizacji ruchu. Nowością jest kryterium rodzaju zajęcia, którego nie było w obowiązującym do tej pory stanie prawnym. Wobec powyższego większą stawkę przyjęto dla robót bezpośrednio związanych z ingerencją w nawierzchnię pasów drogowych. Zastosowano zaś 20 % obniżkę dla zajęć nie związanych z naruszeniem nawierzchni co dotyczy np. robót elewacyjnych itp.

Przy ustalaniu wysokości rocznej stawki opłaty za umieszczenie w pasie drogowym urządzeń infrastruktury technicznej nie związanych z potrzebami zarzą-

dzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, wytyczono priorytet dla urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, obniżając stawkę za ich umieszczanie w pasach drogowych. Ustalono natomiast dziesięciokrotną stawkę opłaty w przypadku umieszczenia urządzeń na drogowym obiekcie inżynierskim. Podwyższono obowiązujące do tej pory stosunkowo niskie stawki opłat za umieszczanie w pasach drogowych obiektów budowlanych i reklam. W przypadku reklam przemawiają za tym względy bezpieczeństwa ruchu drogowego, bowiem reklamy koncentrując na sobie uwagę kierowców, ingerują w ich pole widzenia. Z tych też względów wyodrębniono dodatkowo reklamy świetlne i podświetlane ustalając im wyższą stawkę opłaty. Założenie priorytetowe jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa ruchu drogowego uzasadnia tendencję do unikania zbytniego zagęszczenia reklam w pasach drogowych.

Chociaż sam tryb naliczania opłat uległ radykalnej zmianie starano się utrzymać wysokość stawek, które przy naliczaniu opłat za konkretne zakresy zajęć, byłyby porównywalne ze stawkami obowiązującymi przed dniem wejścia w życie zmienionej ustawy, niemniej urealniono je zgodnie z niniejszym uzasadnieniem.